

дешъ ѿ сего ѣзда, и той часъ ѿѣзда совершен-
нъ: той благодарилъ Богоматери, и быде ѣзда
до смрти, и почъ ѿ гостодѣ, амінь.

ЧУДО 21.

Чудо пресвятїа Богородици, выкшее въ горѣ Афонской въ монастыре нарицаемомъ лавра.

Какѡ правилъ святій Анастасій велика лавра, въ лѣто ѿ рождества Христова 961. была є҃ Ікона изъ пресвятїа Богородица, какѡ ѿ є҃ и днѣска, като и тѣка дѣто ѿе да се покаже: святій Анастасій, кога похарчилъ сїките пары за монастырь, и не можалъ, да се доправи, тогава пошёлъ да идѣ на кареа, да пыта ѿде да прави и да иска пары да мѣ помагнатъ, кой то са вогати. Приминалъ, ѿ лавра честыри поприща (верста) видѣлъ є҃ дна жена свѣтла, и мѣ рѣкла: кадѣ ѿѣвашъ Анастасіе, а той се почудилъ и рѣклъ: коа си ты, ѿде мѣ пыташъ; а она ѿ говори: азъ сѧмъ матерь господна, говори преподобный, ѿпрости мѧ владычице, не вѣрювамъ доклѣ не видимъ иконы знака (нишана), зашо са многа приинки те дїволски. Рече мѣ пресвятїа Богородица: оударий же зломъ (съ тоагата) въ каменъята, ѿде є҃ предъ тѣбе, во имѧ пресвятїа тройцы, крестообразиши, и благодатию ѿ мене, ѿ се є҃ родилъ, да и злѣзне вода многа и сладка, така направи преподобный Анастасій, и истече вода многа, и наѣ чиста. Тогава преподобный падна на землюта, и искаль въ монастырь затъ, и ѿе да наїдеша житницу тѣ (хампарате) болни сօсъ пшеница: и въ сѫдовѣ тѣ вино и масло, и прѣчалъ. И цѣ да ти бѣде доволно помошію сына моеѡ и владыки, додѣ се направи монастыра, да не стане є҃ксика, ако имѧ икона є҃зва ви сѧмъ І-